

UNIVERSITETET ER EN FABRIK - STREJK! BESÆT!

1. VI ER ALLE STUDERENDE!

openhagen erklærer sin uforbeholdne støtte til de københavnske universitetsbesættelser som modsvar og alternativ til varegørelse og afdemokratisering af vores fælles produktion af viden. Vi er ingens råstof. Vi er alle studerende!

2. UNIVERSITETET SOM FABRIK

Universitetet er i dag en af byens fabrikker – vi er dens arbejdere med vores værktøj af tegn, koder, viden og affekt. Områder, der ikke før var direkte underlagt lønarbejdet, er i dag draget ind i dens zombiologi, så alle aktiviteter kan betragtes som arbejde og derfor belægges med afgifter. Vores fælles kreativitet, sociale samarbejder, innovationer, idéer, ja selve skabelsen af vores fælles liv indfanges og kontrolleres i dag i skabelsen af merværdi. Vores handlinger, tanker og følelser er i dag nødvendige for kapitalismen: Den kan intet selv, kun overvåge, kontrollere og snylte på det fælles. Kapitalismen lever i dag af idéer, men den er selv totalt idéforladt. Vi må tage universitetet tilbage og kollektivisere produktionen af viden.

3. ALLE ER KREATIVE, ALLE ER SKABENDE

Al snakken om den kreative klasse, skaber en falsk skelnen mellem dem, som angiveligt er kreative og dem, som ikke er. Alle er kreative, alle er skabende. Viden og produktion af følelser og tegn er på ingen måde noget, der kun skabes på universitetet. Men i dag værdsættes primært skolet viden. Derfor indtager universitetet og dets arbejdere en central rolle i vidensproduktionen og dermed i økonomien generelt, med alle de privilegier, der følger med. Denne opdeling skal brydes ned. Vi ønsker ikke at blokere eller lukke de sidste rester af liv på universitetet. Vi vil åbne det: *No gods, no master's degrees!*

4. VIDEN ER FÆLLES

Viden er altid rigest, når den er fælles. Når viden hegnes ind og varegøres, bliver den fattig og forkrampet. Viden ødelægges af immaterielle ophavsrettigheder, patenter, salgs- og sponsoraftaler. Konkurrencen nedbryder mulighedsbetingelserne for vores kognitive, kreative og sociale evner. De største innovationer, som stadig blot ulmer under overfladen, slippes kun løs i fællesskab. På gader, stræder og pladser. De kreative processer løber allerede ud som sand mellem universitetsinstitutionens hænder. Lad os kollektivisere vores viden, lad os sætte den fri.

5. MOD VAREGØRELSE

Vidensproduktionen er afpolitiseret og lagt i hænderne på et teknokratisk administrativt system, der sigter mod at tjene kapitalens interesser. Viden produceres i dag kun med henblik på køb og salg, mens kritisk intellektuel debat dømmes ude og stemples som smagsdommeri. Forskningen er ikke fri, den er faktureret.

6. SLUT MED ADMINISTRATIONSVÆLDET

Under den neoliberale styring af universiteterne er det ikke længere professorvældet, der bestemmer, men administratorerne og bestyrelserne. Hierarkiet er et administrationshierarki. Bureaukratiet er ikke afskaffet, men vokset, under den generelle neoliberalisering af samfundet. Alt skal måles, kontrolleres og registreres. Men når end ikke virksomheder kan køres effektivt som virksomheder, hvorfor skal vores vidensfabrikker så? Vi nægter! Slut med meningsløse evalueringsskemaer – de besvares fra nu af med “nej”, “nej”, “nej”, “nej”. Slut med karaktergivning – alle består.

7. VIDEN, IKKE INFORMATION

Det siges ofte, at vi lever i et videnssamfund. Men det er ikke viden, vi ser udfoldet i diverse medier. Det er ikke viden, der afgør om, vi får et job. Det er ikke viden, der sætter dagsordenen i samfundsdebatten. Hvor fordismen søgte at adskille arbejderen fra at beherske produktionsmidlerne gennem specialisering og arbejdsdeling, søger vor tids postfordisme i dag at afholde os fra at beherske produktionsmidlerne ved at erstatte viden med information. Hvis arbejdet med vores viden, vores tanker og affekter er blevet en væsentlig del af den kapitalistiske produktion, må vi indse, at selve vores liv, er blevet en del af produktionsapparatet. Vi skal behandle enorme mængder af information, manipulere den og gøre den produktiv. Beherskelsen af information har et navn: viden. Men vi får ikke lov til at beherske, sætte sammen, udforske og fordybe os. Det må høre op. Vi må slå igen og bygge et nyt radikalt demokratisk videnssamfund i informationssamfundets skal.

8. VI KAN GODT KLARE OS UDEN JER

Vi behøver ikke en institution for at undervise hinanden; vi lærer af hinanden hver dag, i mange andre rum (og mellemrum) end universitetets. Men kapitalismen presser os konstant, og det er en enorm udfordring at finde tid til at fordybe sig og rum at finde hinanden i. Der følger store besværligheder med, hvis man forsøger at etablere en intellektuel praksis uden for universitetets rammer: Der gives i dag ikke mange mellemrum, man kan dykke ned i og tænke tingene grundigt igennem. I det spektakulæres dominans, er det radikalt kedelige blevet umuligt. Der skal hele tiden produceres, leveres og repræsenteres. Uden for universitetet har du intet sikkerhedsnet. Så længe samfundet udsætter os for dette pres, så længe må vi forsvare universitetet, så længe må vi kræve rimelige arbejdsforhold. Universitetets hierarkisering og monopolisering af viden er et problem og må omstyrtes; men som The Black Panther Party indså, må vi også have programmer for “survival pending revolution”, for at overleve, mens vi samler værktøj.

9. STREJK

Hvordan strejker en vidensarbejder? Det nytter ikke at blokere for den undervisning, vi allerede er fattige på. Det klarer den neoliberale stat så udmærket. En strejke er ikke blot en forhandling på markedets vilkår, strejken er en krigshandling. I strejken konstituerer vi os selv som politisk subjekt. Strejken må blandt andet rettes mod den mængde af meningsløse beskæftigelser, som det neoliberale bureaukrati har skabt, fra evalueringsskemaerne til alle slags pointsystemer. Den skal ikke tænkes som en arbejdsnedlæggelse, men som en omdirigering af vores fælles viden og kreativitet til at udtænke og udføre nye visioner for et mere demokratisk, socialt retfærdigt og bæredygtigt samfund. Lad os mødes og tænke sammen, tale sammen – lad os mødes og konspirere. Vi strejker for at bygge op.

10. BESÆT

Vi må genskabe viden som fælled ved at besætte og omforme dens privilegerede rum i dag: universitetet som socialt center. Vi åbner det ved at indtage alle de rum, der er blevet tømt af nedskæringer, for at undervise os selv, hinanden og andre. På vores præmisser, for at skabe vores fremtid. Vi deler viden ved at kopiere de bøger, som kun trykkes, fordi vi tvinges til at købe dem. Som modsvar til statens privatiserede foderautomater, må vi oprette gratis kooperative kantiner. Vi inviterer børnene indenfor, vi inviterer de ældre ind. Vi åbner universitetet for migranter. Viden kender ingen grænser, og det gør vi heller ikke. Vi åbner fikserum for narkomaner. Vi åbner hjerterum. Vi åbner puderum, som svar på statens evindelige pres. Vi omformer, indretter og bebor, så universitetets rum kan tjene vores behov, begær og vores drømme om et i morgen, der høstes i dag. Vi åbner universitetet op og tager vores viden med os ud i gaderne. Og vi tager gaderne med os ind på universitet!

Universitetet er ikke jeres, og det bli'r det aldrig!

openhagen er et bypolitisk netværk med base i København. For øjeblikket underviser en del af dette netværk som kollektiv på Institut for Kunst og Kulturvidenskab på KU under overskriften "Byen er ikke jeres, og den bli'r det aldrig!"